

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δούτερός μας χρόνος είναι,
κι' έδρα πάλιν αϊ 'Αθήναι

Χίλια δακτάκια δαγδοήνταπέντε
τὸ Κουβέρνο πάει πρίμα μέπονέντε.

Ὁ Ρωμῆος τὴν ἐβδομάδα—μόνον μιὰ φορὰ θὰ βγαίνει.
κι' ὅταν ἐγὼ ἐκπνέω —κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνάραξ δὲν δέχομαι —γιατὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι.
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τεφτέρια —ὅπως πρίν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ —ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς 'στῶν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμῆός μας μιὰ δεκάρα,
Κι' ἄς τὴν δίνη ὅποιος θέλει —εἰδ' ἄλλέως δὲν μᾶς μέλει

Ἐκτὴ τοῦ Ἀπριλίου... τί φοβερός ἀγών!
παραμονὴ μεγάλη τῶν νέων ἐκλογῶν.

Νούμερο ἐξήντα τρία,
ψῆφοι, κάλπαις, φασαρία.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΣΠΡΟ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἡ ἐβδόμη Ἀπριλίου, συμπολιταί, ξημερώνει...
ποῦ κίποις 'στὸ ἔθνος! τί ζωὴ καὶ τί χαρὰ!
ἂν ἡ τάξις καὶ ὁ δαίνας ἀπὸ λόγια σὰς φουσκῶνι,
οἷς μὴ δίνει γιὰ τέτοιον οὔτε κάλπικο παρᾶ.
Βαλετὲ 'στὴν καθὲ κάλπη μὲ κατάνυξι τὸ χέρι,
κι' ἡ συνείδησίς σας μόνο ἄς ψηφίσῃ ὅπως ξέρει.

Θυμηθεῖτε, συμπολιταί, πῶς ἡ αὔριον ἡμέρα
εἶναι τοῦ λαοῦ τὸ μόνο καὶ μεγάλο πανηγύρι.
Θυμηθεῖτε πῶς τῆς κάλπης ἡ μικρὴ ἐκείνη σφαῖρα
εἶναι δύναμις καὶ ὄπλο γιὰ τὸν καθὲ νοικοκύρη.
Θυμηθεῖτε πῶς τὴν ὥρα ποῦ ψηφίζετε καθένα
ἡ πατρίς σας κρυφολέπει μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα.

Μὴ σιωπᾶτε 'στῆς κάλπαις ρυπαροὶ καὶ μεθυσμένοι,
τὴν πολιτικὴν σας ψῆφον μὴν πετάτε 'στὰ στραβά,
κι' ἂν κανεὶς μὲ παρακάλια τὸ αὐτί σας ξεκουφαίνει,
μὴν ἱρρίζετε κουμπάρους, οὔτε στόματα βουβά.
Λησμονήσατε τὰ πάθη, λησμονήσατε τὰ μίσση,
καὶ ψηφίσατε 'στὴν κάλπη καθενὸς ἐν συνειδήσει.

Ἄλλ' ἄς βάλλῃ μὲς 'στὸ νοῦ του ὁ ἐλεύθερος ἐργάτης
στὴν ἀνάγκη καὶ μιὰ κάλπη μὲς 'στῆς ἄλλαις ἀκριβῆ,
ὅπου πρέπει νὰ περάσῃ σοβαρὸς ἀπὸ 'μπροστά της,
ὅχι ὅπως τόσαις ἄλλαις κουτουροῦ νὰ τὴν διαβῇ.
Ἄς σκεθῇ πῶς εἶναι τῶσαν Π ο σ α π ε ρ ν ῆ δ ο ν ὁ τρόμος,
κι' ἔχει ὄνομα γνωστὸ σας: ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

Ἡ ἐβδόμη Ἀπριλίου ξημερώνει... τί χαρὰ σας!
τίρι λίρι, τίρι λίρι, καὶ ἄς τρέξῃ τὸ κρασί...
«Ἄσπρο εἰς τὸν Οἰκονόμου» ἄς γενῇ τὸ σύνθημά σας,
καὶ ἡ ψῆφός σας ἄς πέσῃ μὲς 'στὴν κάλπη τοῦ χρυσῆ.
Ἄσπρο εἰς τὸν Οἰκονόμου τὸ καλύθι τοῦ ἐργάτου...
μὲς 'στὴν κάλπη τοῦ κρυμμένα θὰ εὕρῃ τὰ ὄνειρά του.

Λησμονήσατε γιὰ πάντα τὰ παλὰ ἐκεῖνα χρόνια,
ποῦ σὰς ἔσερναν σὰν δούλους οἱ μεγάλοι ἀρχηγοί,
μὴν ἀκούτε τί σὰς λένε μερικοὶ ἄπ' τὰ μπαλκόνια,
κι' ἀνεξάρτητος ἄς μείνῃ τοῦ λαοῦ ἡ ἐκλογή.
Ἄσπρο εἰς τὸν Οἰκονόμου... Τίρι λίρι, τίρι λίρι...
κι' ἓνα μαῦρο γιὰ καθένα φαφλατᾶ καὶ κακομοίρη.

Κάτω, κάτω αἱ μεγάλοι προσταγαὶ καὶ ἀπαιτήσεις,
ἄς ψηφίσωμεν ἐκείνους ποῦ χουν στόμα καὶ μύλια,
δὲν κοιμούνται ὅπως πρῶτα τοῦ λαοῦ αἱ συνειδήσεις,
κι' οὔτε πέρνονται μὲ λόγια, μ' ὑποσχέσεις καὶ φιλιᾶ.
Κάτω, κάτω αἱ μεγάλοι προσταγαὶ τοῦ Δεληγιάννη,
καὶ κανένας δὲν σκοπεύει τὸ χατῆρι τοῦ νὰ κἀνῃ.

Σηκωθεῖτε, καὶ ἡμέρα ἐξημέρωσε μεγάλη,
στεφανώσατε μὲ δάφνας τὸν κυρίαρχον λαόν...
«Ἄσπρο εἰς τὸν Οἰκονόμου τοῦ Ρωμῆος ὁ ἡλύρα ψάλλει,
ὅλοι ἄσπρο εἰς τὸν ἄνδρα τῶν γενναίων ἰδεῶν.
'Εμπρός, τρέξετε 'στῆς σκάλπαις ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου,
καὶ ἄς ἦναι σύνθημά σας «Ἄσπρο εἰς τὸν Οἰκονόμου»

Φασουλής και Περικλέτος
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

Φ.—"Ορθρου βαθύς αὐριον μόλις γλυκοχαράζει,
καὶ πρὶν ἀλέκτωρ, Περικλῆ, τὸ κικιρικοῦ κράζει,
σῆκω ἀπ' τὸ κρεβάτι σου, καὶ λούσου καὶ κτενίσου,
κάμε σταυρόν σου τρεῖς φοραὶς κί' εὐθὺς ξανακοιμήσου.

Π.—Τί ἐννοεῖς;

Φ.— Λίαν πρωὶ πρωτοῦ καλὰ νὰ φέξῃ.
καὶ πρὶν ἀκόμα, Περικλῆ, κτυπήσουνε ἡ ἔξῃ,
πλύνε καλὰ τὰ χέρια σου καὶ τῇ συνείδησί σου,
"στὴν Ἐκκλησίᾳ τράβηξε, κάμε τὴν προσευχή σου,
ζήτησε τὸ σφαιρίδιον, βάλε "στὴν κάλπη χέρι,
καὶ τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ ἡ ἄλλη νὰ μὴν ξέρῃ.
ρίξε λοιπὸν τὸν ψῆφόν σου "στὸ ἄσπρο κατὰ πρῶτον,
ρίξε τὸν ἰδιοῦ ψῆφόν σου "στὸ μαῦρον καὶ μὲ κρότον,
μὲ ἄλλους λόγους ἔφησε τὸν ψῆφόν σου "στὴ μέση,
κί' ἂς τὸν φωτίσῃ ὁ Θεὸς νὰ πῇσῃ "δπου πῇσῃ.
ἂν ὅμως, ὁ μὴ γένοιτο, καθίσῃ μὲς "στὴν κώχη,
τούτέστι οὐτε εἰς τὸ νὰ εἰδὲν πῇσῃ, οὐτε "στ' ὁ χί,
κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς κί' ὑποψηφίων νόμον,
οἱ ψῆφοι ἀκυρώνονται καὶ χύνονται "στὸν δρόμον.

Π.—Τί λές, μωρέ;

Φ.— Σ' ὀρκίζομαι, βρέ Περικλῆ, "στὸ φῶς μου,
σ' ὀρκίζομαι "στὰ κόκκαλα τοῦ σεβαστοῦ πατρός μου,
νὰ θάψω τὸν πατέρα μου, νὰ φάω τὸ παιδί μου,
εἰς τὴν σκιάν τοῦ Κοραῆ καὶ εἰς τοῦ Μαυροδήμου,
ὅτι τοὺς ψῆφους, Περικλῆ, τοὺς χύνουνε "στὸν δρόμον,
κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῶν καὶ σφαιριδίων νόμον.

Π.—Μὰ πῶς αὐτό;

Φ.— Ἐγὼ κί' ἐγώ... ἔτσι μοῦ εἶπαν κί' ἄλλοι.

Π.— Ἀλήθεια ἡ πρωτεύουσα ποιοὺς βουλευτὰς θὰ βγάλῃ;

Φ.— Κατὰ πεποιθήσιν ἐμὴν καὶ κατ' ἐμὴν ἰδέαν,
ἔχομεν τώρα ἐκλογὴν παραπολὺ σπουδαίαν.
Ἐν τούτοις ἀκούσε καλὰ οἱ βουλευταὶ ποιοὶ εἶναι,
καὶ σκέψου, φίλε Περικλῆ, κί' ἀμερολήπτως κρίνε.
Τὸν γέρο τὸν Καλλιφρονᾶ καὶ τὸν Ἀντώνη πρῶτο,
τὸν Οἰκονόμου δεῦτερο ἀπ' τὰς πρῶτες μετὰ κ α ρ φ ο τ ο,
τὸν Βλάχο, τὸν Φιλήμονα, τὸν Καλλιγᾶ, τὸν Ράλλη,
ἀλλὰ καὶ τὸν Γεννάδιον ὁ κόσμος θὰ τὸν βγάλῃ.

Π.— Ἀμμέ τὸν Ρόκο Χειδᾶ ἀπέξω τὸν ἀφίνεις;

Φ.— Ἐπὶ λοιπὸν "στὰ κουτουροῦ τοὺς βουλευτὰς μας κρίνεις;

Π.— Ὅσο γιὰ Ρόκο, Περικλῆ, ἐγὼ δὲν ἀμφιβᾶλλω,
ἐγὼ τὸν ἔχω σίγουρο... λέγε κανέναν ἄλλο.

Π.— Ἀμμ' τὸν Πετράκη;

Φ.— Οὐ! κί' αὐτὸς ἔχει μεγάλο ρεῦμα,
ἂν καὶ δὲν ἔκαμε οὐδὲν μέχρι τῆς ὥρας γεῦμα.

Π.—Κί' ὁ Παναγῆς ὁ Κυριακός;

Σ.— Κί' αὐτὸς καλὰ τὴν ἔχει,
γιατὶ τὸν εἶδα μ' ἕνα δρό "στὰ Γύφτικα νὰ τρέχῃ.

Π.— Ἀμμ' ὁ Λεβίδης;

Φ.— Οὐ! κί' αὐτὸς τὴν ἐκλογὴν κερδίζει.

Π.— Ἀμμέ κί' ὁ Ψύλλας;

Φ.— Οὐ! κί' αὐτὸς παραπολλὰ ἐλπίζει.

Π.— Ἀμμ' ὁ Νταλέκος;

Φ.— Οὐ! κί' αὐτὸς χωρὶς ἀμφιβολίας.

Π.— Ἀμμ' ὁ Ἡπίτης;

Φ.— Οὐ! κί' αὐτὸς θὰ ἔβγῃ μ' ἀκαλλία.

Π.— Κί' ὁ Τρικκαλιώτης, ναυπηγὸς ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων;

Φ.— Ἀχοῦχα! εἶναι σίγουρος κί' αὐτὸς ἐκ τῶν προτίμων.

Π.— Ἀμμέ ὁ Κομιτόπουλος;

Φ.— Αὐτὸς δὲ εἶναι κί' εἶναι!

κί' ἂν ἀμφιβᾶλλῃς, Περικλῆ, σκέψου καλὰ καὶ κί' αὐτοὶ δὲν εἶναι, βρέ, ὁκτώ, αὐτοὶ "ναὶ δεκαεῖς.

Π.— Μ' αὐτοὶ δὲν εἶναι, βρέ, ὁκτώ, αὐτοὶ "ναὶ δεκαεῖς.

Φ.— Καὶ ὅμως ὅλους ὁ λαὸς "μπορεῖ νὰ τοὺς ἐκλέξῃ.

Φωνὴ λαοῦ, φωνὴ Θεοῦ, καὶ κἄτι παραπανω.

Π.— Κί' ἐγὼ δὲν ξέρω, ἀδελφέ, τί διαβολὸ νὰ κί' αὐτοὶ.

Φ.— Ὁ λυπηρὸν συμπέρασμα φρικτῶν ἀστειοτήτων!

ἀνάγκη νὰ ψηφίσωμεν ὑπὲρ ἱκανοτήτων.

Δισθάνομαι πραγματικῶς ὁδύνην εἰς τὸ στήθος,

ὁπότεν βλέπω ἐμπαθεῖς καὶ μεθυμένον πλῆθος

μέσα "στοῦ δεῖνα βουλευτοῦ νὰ τρέχῃ τὸ σαλόνι

κί' ὁ τάδε ὑποψήφιος αἰσχρὰ νὰ τοὺς πληρώνῃ.

ὁπότεν βλέπω, Περικλῆ, ἀνθρώπους καθὼς πρίπι

νὰ βάζουνε ἀδιάντροπα τραμποῦκο μὲς "στὴν τσιπη,

καὶ νὰ μὴ συλλογίζεται κανένας πῶς τὸ κράτος

βεβελίως χαντακώνεται καθ' ὅλον του τὸ πλάτος.

Ὅποτεν βλέπω, Περικλῆ, τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα,

μοῦ ἔρχεται, μὰ τὸ Χριστό, νὰ κράξω ἀστάσους νύκτες

στεῖλε μοι μιὰ μαοῦνα σου, ν' ἀφήσω τὴν Ἀθήνα,

καὶ προτιμῶ καλλίτερα νὰ ζήσω μὲς "στὴν Κίνα.

Ἀλήθεια πῆς μου, Περικλῆ, ἐσὺ ποῖον θὰ ψηφίσῃ;

Π.— Τὸν Οἰκονόμου, ἀδελφέ, καὶ μὴν ξαναρωτήσῃ.

Φ.— Τὸν Οἰκονόμου;

Π.— Βέβαια αὐτόν, τὸν Οἰκονόμου.

Φ.— Μωρέ τί λές, ψυχίτσα μου; αὐτὸ εἶναι "δικό μου.

Π.— Ζήτην λοιπὸν τὸ Σύνταγμα, τὸ εἶνος καὶ ὁ νόμος!

Φ.— Ζήτην ὁ Ἀριστείδης μας!...

Π.— Ζήτην ὁ Οἰκονόμος!

Σιδηροδρόμου ἐκδρομὴ μέχρι Κορίνθου "στὴ στιγμῇ.

Καὶ ἀνεχώρησε λοιπὸν περὶ ἐννῶστην ὥραν
ὁ σιδηροδρόμος Πατρῶν πρὸς τοῦ Ἰσθμοῦ τὴν χώραν,
καὶ μετὰ τριῶν σχεδὸν λαμπρὰν ἀτμοποιάν,
ἀφίκετο "στὴν Κορίνθον κατὰ τὴν μεσημβρίαν.
Ἐδῶ σπουδαῖον πρόγευμα τὸν κόσμον περιμένει
καὶ τρώγουν τετρακόσιοι σχεδὸν προσκεκλημένοι.

Καὶ ἤρχισεν ἐν ἀκαρεῖ τῶν ποτηριῶν ὁ κρότος...
Ἵπὲρ τῶν βασιλείων μας ὁ Δούμας πίνει πρῶτος,
καὶ ὁ Λομβάρδος ἀπαντᾷ ἄλλ' ἐν βοῇ μεγάλη,
διότι ἐρητόρευαν ἐπὶ τὰς συγχρόνους ἄλλοι!...
Ἵπὲρ τοῦ Δούμα πρόποσις τοῦ Κόκκου ζωηρὰ
ἐγένετο ἀποδεκτὴ μὲ ζήτω καὶ οὐρά.

Καὶ τώρα "στὴν Πισιωτικὴν καθεῖς ἡμῶν ὀφείλει
θερμὰ συγχαρητήρια ἐμμέτρως ν' ἀποστείλῃ,
διότι, ὡς γνωρίζετε, κεφάλαια σπουδαῖα
τῆς ἀπερρόφησεν αὐτὴ ἡ ἐθνικὴ ἰδέα.
Πλὴν τούτου εἰς τὸ γεῦμα τῆς οἱ καλεσμένοι μόνον
βεβαίως θὰ τῆς ἔφαγαν ὀλόκληρο βαγόνι.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΡΩΜΑΝΤΙΚΑ

Πρόγραμμα ἄνθυπουργικόν
καὶ εἰς ἄκρον τραγικόν.

Ἐλπίσεις, συμπολιταί, νὰ τὸ πρόγραμμά μας ποῖον;
ἐπικυρώμεν τὸν φόρον τοῦ κρασιοῦ καὶ τῶν πυρεθίων,
ἐπικυρώμεν τὸν φόρον τοῦ καπνοῦ καὶ τῆς δεκάτης.
καὶ ἐπικυρώμεν τὸν φόρον τοῦ φρικτοῦ σιγαροχάρτου,
καὶ ἐπικυρώμεν τὸν φόρον τοῦ ἀχῦρου καὶ τοῦ ἄρτου.

Ἀπορροῦμεν τὸν φόρον τῶν κτηνῶν καὶ καυσοξύλων,
καὶ ἐπικυρώμεν τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἀνεμομύλων,
ἐπικυρώμεν τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἀροτριώντων,
ἐπικυρώμεν ἐν γένει τὸν οἶκτον περὶ προσόντων,
ἐπικυρώμεν ἐν γένει τὴν κυβέρνησιν μὲ λύσσα,
καὶ ἐπικυρώμεν νὰ πᾶμε εἰς τὰ ὑπουργεῖα ἴσα.

Πρόγραμμα ὑπουργικόν,
ἄκρως συντηρητικόν.

Τρία ἔτη, συμπολιταί κυβερνοῦμεν τὴν πατρίδα
καὶ μᾶς ὑποφέρουν τώρα τρία χρόνια παρ' ἐλπίδα.
Τί ἐπράξαμεν; καθέννας ἐξ ὑμῶν καλὰ γνωρίζει,
τί θὰ πράξωμεν; καθέννας ἐξ ὑμῶν πολλὰ ἐλπίζει.
Δρόμους καὶ σιδηροδρόμους, δάνεια πολλὰ καὶ φόρους,
καπιτοφάντας ἕνα πλῆθος, καὶ χιλιάδες σπαθοφόρους.

Τοῦ στρατοῦ μας ἐξασκήσεις, ἀσφαῖρα πυρὰ Τραχυνῶν,
ἄπειρα τορπιλοφόρα, εὐρωπαϊκαὶ συνθηκαί,
"στὴν Βουλὴν ἀποχωρήσεις μετ' ἀθλητικῶν ἀγώνων,
πεισματώδεις ἀγρυπνίαι, ἡτταὶ παμπληθεῖς καὶ νίκαι,
διαλύσεις τῶν βουλῶν μας τῆς πατρίδος σωτηρία,
καὶ πιστεύομεν ἀκόμη νὰ σταθῶμεν χρόνια τρία.

Πρόγραμμα Χιώτη καλού πατριώτη.

Τί θέτεν τὰ προγράμματα, καλοί μου συμπολίται ;
Εἰσεῖς μὲ ξέρετεν καλά, κι' ἐγὼ καλά σὰς ξέρω.
Θέτεν βενέτικο φλωρί 'στὴ Σύρα μας νὰ 'δῆτε ;
Θέτεν 'στὴ Σύρα τὸ χρυσὸ αἰῶνα νὰ σὰς φέρω ;
Θέτεν Λαχεῖα, Τράπεζαις, θέτεν βχπόρια χίλια ;
μιλήστεν... θέτενε λαγούς, θέτενε πετραχήλια ;

'Αλοί, αλοί ! ἔντα νὰ πῶ γιὰ νὰ μὲ νιώστεν ὅλοι,
θέτεν βαπόρια τῆς ξηρᾶς, θέτεν μαθὲς τραβάγια ;
θέτεν νὰ φέρω σὰς ἐδῶ ἀκόμη καὶ τὴν Πόλι ;
θέτεν νὰ κάμω μονομιᾶς Τὰ δάνεια μας πάγια ;
θέτεν νὰ πᾶτε χάρισμα 'στὴν Πόλι σύρε κι' ἔλα ;
'Απὸ τὴν Πόλι ἐρχομαι καὶ 'στὴν κορφὴ κανέλλα.

Θέτεν νὰ φέρω σὰς ἐδῶ καθε συγκοινωνία ;
θέτεν νὰ ταξειδεύωμεν ἀκόμη μὲ μπαλόνια ;
θέτεν μαθὲς ἡλεκτρικὴ τὴ βιομηχανία ;
θέτεν τάγγούρια μονομιᾶς νὰ γίνονται πεπόνια ;
Αὐτὰ κι' ἀκόμη πρῶτερα μονομερῆς θὰ 'δῆτε,
ἂν βουλευτὴ μὲ κάμετεν, καλοί μου συμπολίται.

Πρόγραμμα Κατσιακπῆ, Ρουμελιώτῃ τσελεπῇ,

Τὴν ψῆφου σας ἐτόλμησα ἐκ νέου νὰ ζητήσου,
διότι δεατρέχουμεν καιροὺς χρεουκοπίας,
διότι τρεῖς ἐνιαυτοὺς βαδίζουμεν ὀπίσου,
καὶ πλείστοι θὰ ἐκπνεύσωμεν φρονῶ ἐξ ἀτρουφίας.
Καὶ εἶναι ὑπερβέβαιον ὅτι τὰ τῆς πατρίδους
βαδίζουσι κατὰ κρημνοῦν ἄνευ τινὸς ἐλπίδους.

Φόροι καὶ δάνεια ἡμοῦ καὶ δάνεια κι' φόροι,
τούτέστιν πῦρ ἐκ δεξιῶν, καὶ πῦρ ἐξ εὐωνύμων...
Πρὸς τὰ ὀπίσου πάντοτε τὸ σκάφος ἐπρουχώρει
καὶ δὲν ὑπάρχει φημί ! κανεὶς Θεμιστοκλῆς ἢ Κίμων !
Ποῦ βαίνομεν, ποῦ εἴμεθα, ποῦ ζῶμεν ἀενάους ;
That is the question, κύριοι, τούτέστιν εἰς τὸ χάους.

Ταῦτα ὑπ' ὄψιν μου λαβὼν προβαίνου 'στὸν ἀγῶνα
καὶ βουλευτὴν σας βέβαιον θὰ μ' ἔχετε κι' μένα·
σὰς φέρου ὡς ἐφόδια πολιτικά καὶ μόνα
τὸ ὄνομα Κατσιακπῆς κι' ὅλα τὰ περασμένα.
'Εν τούτοις δὲν ἐκτίθεμι κι' ὅλα τὰ παραπάνου
νὰ γράφει 'στὸν τάφου μου οὐπόταν ἀποθάνου.

Πρόγραμμα Σερῖφ, τοῦ λαμπροῦ ἐρίφ.

Πρώτῃ φορὰ ἦλτα ἐντῶ, τὰ ἦνε χρόνια τρία,
καὶ εἶπα καὶ ἐλάλησα γιὰ τὴν ἐλευτερία.
'Ιστέ βουλὴ σουρούε - μουρούε ὅλοι μαζί φωνάζαν,
καὶ ὅλο λόγια λέανε καὶ ἀγριοκυττάζαν !

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ Γραφεῖο	— μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη	— κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων	— μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον.

Ντάνεια, μάνεια, φωναῖς, φόρους ἰκωπαῖντα,
ἀλλὰ μπελιά, τέτοιο κακὸ ἐγὼ ἄλλου ντέν εἶντα !

Εἶπα ἐγὼ. — Τζάνουμ Τρικούπ, αὐτὸ εἶνε βουλή σου ;
εἶπε αὐτὸς - Βέρυ-γυέλ, Σερῖφ ντιαλῶσου !
ἀρτίκ βουλὴ σφαλίστηκε, κατέθηκε παντιέρα,
εἰμὲι σεργιανὶ βγήκαμε νὰ πάρουμε ἀγέρα.
Μπιλέμ ἐγὼ ἐτράβηξα ντικό μου βιλαέτι,
γιατὶ πολὺ ἐντούλεψα, ἀντέλφια μου, μπερκέτι !

Βουλὴ μιλιὰ ντέν ἐβγαλα· κρυμμένος μὲ ἰκὴνη,
— Τέλεις Τρικούπη ; λέω ναί ! — Πῶς εἶπες ; λέω ὄχι !
φόροι, ἰσπίρτα, ἰκαπνὸ, χίτο τίποτα ντέν ξέρω,
ξέρω Τρικούπη, Τοντωρῇ, Καλλιφορνὰ ἰγέρο,
ξέρω ἰβασιλέα μου, ξέρω ἂν Βασίλη,
Τρικουπισταί, μνητενισταί, οὔλοι ντικοί μου φίλοι.

Μπουτονσορὰ ἦλτα ἐντῶ παντρίντα μου καὶ πάλι
ντικό της ἀντιπρόσωπο πιστεύω μὲ ἰβγάλη.
'Αν ντέν μὲ βγάλη ντέν μπορῶ νὰ ζήσω, τὰ πετάνω,
ιστέ, ἀντέρφια, γράψετε ἰχώμα μου ἐπάνω :
'Εντάντε καίται ἀντρωπος Σερῖφ, τὸν ξέρουν ὅλοι,
αὐτὸς ἂν ζῶσε, μπακαλούμ, ἐπέρναμε τὴν Πόλι.

Ζάλαις ἐκλογικαῖς, βοῇ καὶ τενεκές.

Ρουσφέτια, πανηγύρια καὶ χαραῖς,
καὶ μπόλικη ρετσίνα καὶ μεζέδες,
κι' οἱ ἐκλογεῖς 'στῶν σκύλων τῆς οὔραις
ἀρχίσαν νὰ κρεμοῦνε τενεκέδες.

ἀρχίζει τὸ μεγάλο καρδιόκτυπι,
κι' ἐκ τῶν ὑποψηφίων μερικοὶ
ἀπ' τὸ πολὺ μαράζι καὶ τὴ λύπη
τρεῖς μέραις τώρα μένουν νηστικοί.

'Στῆς ἐκκλησιᾶς ἡ κάλπαις ἐστηθήκαν
καὶ τόσους ψηφοφόρους καρτεροῦν,
'ὅτὸ πόδι κι' ἡ γυναῖκες σηκωθήκαν,
καὶ ἀπ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ ψηφοθηροῦν.

Στοιχήματα μεγάλα, σύρε κι' ἔλα,
κι' ἀναβρασμοὺς καὶ κίνησις καὶ σκόνη...
'Ελλάς πατρίς μου χόρευε καὶ γέλα,
κι' ἐδόθη Ἀπριλίου ἡμερόναι.

Ἄσπρο εἰς τὸν Φιλήμονα, ἀκμαῖον πατριώτην,
καὶ τῶν μεγάλων ἰδεῶν γενναῖον ἀνταρτίστην.

Μὲς 'στῶν ψήφων συνδημόται, τὸ μεγάλο νταραβέρι
μὴ, παρακαλῶ, ξεχνάτε καὶ τὸν Γιάννη τὸν Βερβέρη

Γιὰ τὸν Ἀγγελο τὸν Βλάχο ἕναν ψῆφο σὰς ζητῶ...
εἶναι νοὺς μὲ τετραχῆσα καὶ κεφάλι δυνατό.

Καφενέ τῶν «Εὐ Φρονούντων»	— νύκτα μέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους,	— πατζαζήδες ἄλλους τόσους,
μ' αὐρητήρια, σαντούρια	— καὶ μὲ μάνδρα μὲ γαϊδούρια.